

[Hauge.]

denterhuset i Paris. Det forekommer mig højst ejendommeligt, at et Medlem af det konservative Folkeparti nu her, efter at denne Bevilling er givet i Fjor, staar op og kritiserer den. Forholdet er dette, at Tilsagn om Bevillingen er givet af alle Rigsdagens Partier i Fjor, ogsaa af det konservative Folkeparti. Bevillingen er i alt paa 200 000 Kr., og Tilsagnet om den er givet ud fra den Forudsætning, at der fra privat Side skaffedes et tilsvarende Beløb til Veje, og det er givet enstemmigt i Finansudvalget, ogsaa med de konservative Partimedlemmers Stemmer.

Dermed er ikke sagt, at der ikke kunde være Betæneligheder ved at give en saa stor Bevilling til et Formaal i en anden Stats Hovedstad; men saaledes som Forholdene nu en Gang kom til at foreligge, efter at Ministeren indtrængende havde anbefalet at give Bevillingen, sluttede alle Partier sig til den, og det forekommer mig højst ejendommeligt, at et Medlem af det konservative Folkeparti nu kommer herop og siger, at han føler sig foranlediget til at paatale, at denne Bevilling gives. Denne Paatale burde have fundet Sted i det konservative Folkeparti i Fjor, da Sagen var til Behandling dér, og ikke nu i Aar overfor Rigsdagen. Nu er det for sent for det ærede Medlem at komme og fremstille Sagen saaledes, at andre Medlemmer af Rigsdagen har flottet sig, og at det kun er det konservative Partis Medlemmer, der nu kan staa op og tage Reservation overfor den Flothed, Rigsdagen her udviser. Det forekommer mig højst ejendommeligt, at det konservative Folkepartis Medlemmer overhovedet i en Sag af denne Art, en Sag, som har en ganske speciel national Karakter, kan optræde, som de gør.

Dahlggaard: Jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af det ærede Medlem Hr. Bindslevs Udtalelser angaaende Spørgsmaalet livsvarig eller ikke livsvarig. Jeg tror, man kan sige, at disse Understøttelser er ikke livsvarige, om jeg saa maa sige, i juridisk Forstand, men de er livsvarige i den Forstand, at da denne Ordning blev truffet, var det Forudsætningen fra alle Sider, at naar man rykkede op fra de 3-aarige Bevillinger paa disse faste aarlige

Bevillinger, skulde derefter de paagældende beholde disse Understøttelser, medens dette, at man stod paa Listen over de 3-aarige, netop betød, at det Spørgsmaal fra Tid til anden kunde tages op til Overvejelse, om man skulde forblive dér eller ikke. Med andre Ord, med Hensyn til disse faste aarlige Understøttelser er Stillingen efter min Mening ikke forskellig fra den Stilling, der gælder for Rigsdagens Vedkommende overfor en Række andre Understøttelser paa Finansloven, Understøttelser, som gives, uden at man anvender Ordet „livsvarige“ derom, men hvor det er Forudsætningen, at de bevarer som livsvarige, saafremt ikke, om jeg saa maa sige, rent personlige Forudsætninger brister for deres Vedkommende, der oppebærer dem.

Naar det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen udtalte, at Finansudvalget ikke var egnet til at træffe Aftaler med Ministeren vedrørende det Forhold, der her behandles, maa jeg minde om, at den Ordning, vi nu har, bygger i Virkeligheden ikke paa Finansudvalgets Skøn over den enkelte Forfatter, men tværtimod paa en sagkyndig litterær Bistand, som Finansudvalget og Ministeren har. Det forekommer mig ogsaa, at det ærede Medlem paa ingen Maade har Ret til at sige, at Finansudvalget ikke er berettiget til at tage Stilling dertil, idet det jo dog er noget, som alle ved, at ikke noget Medlem af Finansudvalget tager sin Stilling dertil, forinden han har været i sit Parti og faaet sit Partis Tilslutning til sin Stilling, og jeg er slet ikke i Tvivl om, at de fortræffelige Finansudvalgsmedlemmer, som det konservative Parti har, vil til enhver Tid drage Omsorg for, at der gives det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen al mulig Adgang til at øve Indflydelse herpaa.

Ud fra disse Betragtninger vil jeg meget stærkt fraraade, at man gaar den Vej, som det syntes at den højtærede Minister var inde paa, nemlig at nedsætte et Specialudvalg, enten i eller udenfor Rigsdagen, til Behandling af disse Spørgsmaal. Dersom vi skal ind derpaa, er der jo ingen Grænse for, hvor mange Udvalg der skal nedsættes til Behandling af de Spørgsmaal, som i øvrigt henhører under Finansudvalget.

Jeg skal dernæst gøre en Bemærkning i Anledning af det ærede Medlem Hr. Pürschels Udtalelse om det jydskes Universitets-